

Rapport 2 van commissie 3 inzake het rapport taakgroep homoseksualiteit en homoseksuele relaties (9.34)

Uw commissie heeft de taakgroep gevraagd: ‘U bent tot de conclusie gekomen dat de gesprekken met de kerkenraden die een revisieverzoek indienden niet tot het gewenste doel hebben geleid. Ook de classicale gesprekken zijn in bijna de helft van de gevallen niet van de grond gekomen. Ook daar waar de classicale gesprekken wel hebben plaatsgevonden, kunnen binnen een classis de spanningen nog steeds hoog oplopen. Wat zou volgens de taakgroep een logisch vervolg zijn? Hoe kan de synode de classes in de beleefde spanning ondersteunen? Ziet de taakgroep voor zichzelf of voor anderen een taak om met deze materie om te gaan?’

We constateren in het rapport een diversiteit in omgang met exegese, hermeneutiek en tucht die grenst aan vrijzinnigheid. Hoe waardeert de taakgroep dit?

De taakgroep gaf ten antwoord:

Een vervolg was natuurlijk niet de vraag van de GS, daarom hebben zij daarover ook niet in het rapport gesproken.

De kerkelijke weg is ten einde. Het was, zo constateert de taakgroep, wijs dat de vorige synode de taakgroep in het leven heeft geroepen.

Inderdaad, draagvlak krijgen, dat is niet gelukt. Maar eigenlijk schrok de taakgroep ook weer van haar eigen woorden. Om nu te zeggen dat de missie niet is geslaagd, dat is ook niet helemaal juist. Ergens is het toch wel geslaagd. Het werk van de taakgroep is niet voor niets geweest. Ergens kun je toch ook spreken van een positief resultaat. Bij diverse ontmoetingen die de taakgroep had signaleerden ze ook meer begrip. Er was niet overal forse weerstand. Op tal van plekken werd het gewaardeerd dat ze bij de kerkenraden langs kwamen. Die bezoeken hadden het meeste nut. Daar ging het bijvoorbeeld over concrete situaties van mensen in hun gemeenten. Daar kreeg het een gezicht. Dat was aangrijpend.

Achteraf kun je zeggen: in het tweede deel van het rapport van de synode-commissie van destijds had eigenlijk toch nog wel meer aandacht besteed mogen worden aan dilemma-achtige situaties. Situaties die kerkenraden ook op hun weg ontmoeten. Er zit in het rapport meer ruimte dan men gezien heeft.

Anderzijds: naar aanleiding van enkele gesprekken hebben de taakgroepleden tegen elkaar het vermoeden uitgesproken dat verschil in standpunt ten aanzien van homoseksuele relaties soms ook een verschuiving laat zien in Schriftbeschouwing. Dan leek het alsof de woorden van de Schrift relevant geacht werden voor de gemeente van vandaag in zoverre zij de boodschap van Gods liefde en aanvaarding van zondaren ondersteunen. En zo kunnen ook andere onderwerpen worden benaderd, waarmee een kerkenraad wordt geconfronteerd. De commissie deelt in die zorg van de taakgroep

Gezien verschillende positieve ervaringen bij het ondersteunen van kerkenraden vanuit de taakgroep is het niet ondenkbaar dat een aantal personen van de taakgroep bereid zouden zijn om desgevraagd nog een periode beschikbaar te zijn op afroep door bijvoorbeeld kerkenraden; een soort slapend bestaan. Met de ervaring die tot nu toe werd opgedaan zou dat dienstig kunnen zijn (met name de pastorale kant van de zaak).

Blijft, dat op verschillende plekken (met name in classes) er spanning is op dit onderwerp. Als er dan toch problemen blijven, dan achten wij het de taak van de classes om te handelen conform de besluiten van de generale synode.

Uw commissie stelt voor:

- 5 1. de taakgroep hartelijk te bedanken voor het werk dat zij hebben verricht;
2. de taakgroep nog een vervolg te geven tot de volgende synode, in die zin dat een paar mensen van de taakgroep op afroep beschikbaar zijn voor kerkenraden of classes die ondersteuning op dit onderwerp zouden willen hebben;
3. dat de GS een schrijven doet uitgaan naar de classes waarin deze opgeroepen worden om te handelen conform de besluiten van de GS.

10

4.

P.J. den Hertog, rapporteur